

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7385/2023
05.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Лазар Бегенишић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Данило Кривошија, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 490/22 од 23.11.2022. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 490/22 од 23.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 186/2022 од 05.09.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је према туженом одређена мера заштите од насиља у породици тако што му је забрањено да даље узнемирава тужилу. Ставом другим изреке, одлучено је да ће мера заштите од насиља у породици трајати најдуже годину дана, а да жалба против пресуде не задржава њено извршење. Ставом трећим изреке, у преосталом делу којим је тражено да се одреди мера заштите од насиља у породици и забрани туженом да се приближава тужилу на удаљености мањој од 100 метара и да приступа у простор места становања тужиле на удаљености од 100 метара, тужбени захтев тужиле је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 490/22 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 186/2022 од 05.09.2022. године потврђена. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 372. став 2. тачка 12. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је закључио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности нити су учињене друге повреде поступка које се испитују у поступку по ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, из емотивне везе странака рођен је малолетни ВВ дана ...2021. године. Странке никада нису живеље у појединачном домаћинству. Тужилца са малолетним сином живи у породичној кући у ..., док тужени живи у породичној кући у ... . У време када је тужилца била у шестом месецу трудноће пријавила је Полицијској станици у Инђији да је тужени психички малтретира и да јој контролише телефон, па му је изречена хитна мера забране приласка и комуникације са тужилцом од 48 сати, која је продужена одлуком суда на 30 дана. Том приликом Центар за социјални рад у Инђији је направио план услуга странкама. Правноснажном пресудом од 23.07.2021. године малолетни ВВ је поверен мајци на самостално вршење родитељског права, отац је обавезан да доприноси издржавању детета месечним износом од 12.000,00 динара и уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета са оцем. У реализацији ове одлуке суда тужени је у договорено време дошао у кућу тужилце, где га је дочекала њена мајка и иницирала вербални сукоб. Поводом тог догађаја, по приватној тужби туженог, вођен је кривични поступак против мајке тужилце, због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика који је окончан обуставом, након што се окривљена извинила туженом.

Дана 29.04.2022. године, тужени је у преподневним сатима, путем мобилног телефона, три пута позвао тужилцу који разговори су трајали 36 секунди, 20 секунди и 49 секунди, обраћајући јој се увредљивим, претећим речима, због тога што је она иницирала кривични поступак против њега услед неплаћања доприноса издржавању детета. Истог дана поподне, тужени је тужилцу путем Вибер апликације послао три поруке, чија садржина се односи на начин измирења доспеле обавезе доприноса дечијем издржавању. По пријави тужилце, Полицијска станица у Инђији је туженом изрекла хитну меру заштите, која је решењем Основног суда у Старој Пазови Нп 83/22 од 30.04.2022. године, продужена на 30 дана, након чега тужени није узнемиравао тужилцу.

Нижестепени судови су применом члана 197. став 3. тачка 5. Породичног закона, правилно закључили да се тужилац и тужена у смислу овог Закона, с обзиром да су били у емотивној вези из које имају заједничко дете, иако никада нису живеље у истом заједничком домаћинству, сматрају члановима породице и правилном применом члана 197. став 1. и став 2. тачка 6. Породичног закона, правилно оценили да је тужени наведеним радњама изазвао страх и узнемиреност и нарушио спокојство тужилце.

Како је сврха породичноправних заштитних мера да се њиховом применом спречи поновно извршење насиља у породици и да се обезбеди нужна заштита физичког и психичког интегритета, здравља и личне безбедности члана породице изложеног насиљу, да се отклоне околности које погодују или подстичу понављање насиља, односно извршења других видова насиља, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да је у овом случају било насиља у породици које оправдава изрицање мера заштите од насиља у породици забраном да тужени даље узнемирава тужиљу.

Наводима из ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке. Тужени је оспоравао да је било насиља, што чини и у ревизији, али су нижестепени судови, с обзиром да из изведених доказа, између осталог и листинга позива мобилног оператера А1 Србија д.о.о. Београд и извештаја овлашћеног оператера произлази да је телефонска комуникација тужиље и туженог успостављена три пута као и дужина разговора, односно да је тужени непотребно контактирао више пута тужиљу тог дана позивима, а потом и слањем порука путем Вибера које се односе на покушај одлагања обавеза по основу издржавања малолетног детета, што потврђује наводе тужиље да јој је тужени у непосредној комуникацији преко телефона, упутио увредљиве и претеће речи. С обзиром да су односи између парничних странака, дужи временски период нарушени, да је туженом и раније изрицана мера заштите од насиља у породици, да је и у конкретној ситуацији тужени вербално узнемиравао тужиљу, сада бившу емотивну партнерку, нижестепени судови су, супротно ревизијским наводима, правилно закључили да постоји насиље у породици у смислу наведених законских одредби, јер је упућивање увреда и претњи путем телефона дрско и безобзирно понашање које изазива страх и узнемиреност и угрожава душевно здравље и спокојство тужиље.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић